

Бељаница, 06.09.2009.

(текст и фотографије Вук Ковачевић)

У недељу, 06.09.2009. године Планинарско друштво „Врбица“ организовало је акцију у оквиру које је изведен успон на највиши врх Бељанице (1339 m). На акцији је учествовало 18 планинара, чланова Врбице, а придружила су нам се и 4 планинара из Свилајнца.

До Бељанице, односно до водопада Велики бук и планинарског дома Суваја стигли смо око 9,00 часова. На почетку су формиране две групе – једна која је извела целодневни поход на Бељаницу, и друга која је извела нешто краћи успон.

Бељанички мотиви

Међ` буквама и међ` сном

Прва група од 9 планинара које је водио Гоган Коцић од Великог бука се преко Соколице успела на бељанички плато. Обишли су увалу Речка, са понорницом. Ова увала је теже приступачна и планинари је ређе обилазе. Увала Речка је прави пример покривеног богињавог краса и уз то са шумарцима букве и ливадама изгледа прелепо па пружа уживање у нетакнутој природи, јер је и пастири са стадима све ређе обилазе. Након кретања по бељаничком платоу, група је око 15,30 стигла до највишег врха Бељанице (1339 m) а затим се преко косе Капута спустила до Лисина око 18,30. Ова група је савладала успон око 1200 m, прешавши око 26 km.

Бељанички плато

Увала Речка

Поглед са врха

Играли се коњи ... дорати

Велики бук, али мало воде

Вртаче

Друга група од такође 9 учесника, извела је нешто краћи успон до Церјака (696 м), а затим се вратила до планинарског дома. Укупно је савладан успон од око 300 м и пређено око 10 км.

Врбица на 1339 м